

บทที่ 4

อภิปรายและสรุปผลการทดลอง

อัลคาลอยด์หลักจากเปลือกตาเสือทุ่ง (*D. cyrtobotryum* Miq.) มีสูตรโครงสร้างคล้าย rohitukine ซึ่งสกัดจาก *D. binectariferum* Hook f Bedd จากการทดสอบฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งมีฤทธิ์คลายกล้ามเนื้อเรียบที่กระเพาะอาหารหนูถีบจักร, ลำไส้หนูตะเภา และกระต่าย (สมชาย แสงอำนาจเดช, 2534) ลดการหดตัวของหลอดเลือดแดง aorta ที่แยกจากหนูขาว, ลดอัตราการเต้นหัวใจห้องบน แต่ไม่มีผลต่อการนำคลื่นไฟฟ้าของหัวใจห้องบนซ้ายที่กระตุ้นด้วยไฟฟ้าและลดความดันโลหิตหนูขาวได้ (จันทนา เลอमानนท์, 2534) ลดการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดของหนูขาวและหนูตะเภาได้ (ณรงค์ จันท์เลข, 2536) สูตรโครงสร้างอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งที่มี benzopyran nucleus ซึ่งเป็นสารในกลุ่ม K^+ channel opener และมีคุณสมบัติเปิด K^+ channel ได้ ตัวอย่างสารในกลุ่มนี้ที่นำมาใช้ทางการแพทย์เช่น cromakalim ใช้ประโยชน์รักษาโรคหัวใจขาดเลือดเพราะสามารถเปิด K^+ channel ของกล้ามเนื้อหลอดเลือดได้ ทำให้เกิดภาวะ hyperpolarization ส่งผลให้หลอดเลือดเกิดการคลายตัว (Cook N.S., 1988; Quast U. และ Baumlin Y., 1991 ; Eltze M., 1989; Edwards G. และ Weston A.H. 1990) ดังนั้นจึงสนใจศึกษาผลของอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่ง ต่อผลลดการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดหัวใจและไต เพราะโรคหัวใจขาดเลือดมีพยาธิสภาพที่หลอดเลือดที่มาเลี้ยงหัวใจ (coronary artery) มีความผิดปกติซึ่งมีสาเหตุจาก coronary arteriosclerosis และ coronary stenosis (Dobbs W. และ Povalske , 1977) และไตเป็นอวัยวะที่จะมีความผิดปกติเกิดขึ้นเมื่อมีพยาธิสภาพผิดปกติที่หัวใจ

จากการทดลองที่ศึกษาถึงการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดพบว่ามีความสัมพันธ์กับปริมาณแคลเซียมที่เพิ่มขึ้นภายในเซลล์และปัจจัยที่ทำให้ปริมาณแคลเซียมสูงขึ้นภายในเซลล์เกิดจากสาเหตุ 3 ประการคือ

1. การเกิดภาวะ depolarization โดยการให้ outward current
2. การเกิดภาวะ depolarization โดยให้สารละลายที่มีโปแตสเซียมสูง หรือองค์ประกอบที่เปลี่ยนแปลงไปของสารละลายที่แช่กล้ามเนื้อหลอดเลือด (other variations of bathing solution composition)
3. การกระตุ้นด้วยสารต่างๆ ซึ่งจับกับตัวรับ (receptor) บนเซลล์กล้ามเนื้อหลอดเลือดแล้วทำให้เกิดผลดังนี้
 - 3.1 การเปิดของ ROC's ที่เปิดให้แคลเซียมหรือโซเดียมไอออนเข้าเซลล์ได้
 - 3.2 การปลดปล่อยแคลเซียมจากแหล่งเก็บสะสมแคลเซียมภายในเซลล์ จากสาเหตุทั้ง 3 ประการจะส่งผลให้ปริมาณแคลเซียมภายในเซลล์สูงขึ้น กระตุ้นให้กล้ามเนื้อหลอดเลือดหดตัว (Bolton T.B., 1979)

การกระตุ้นให้กล้ามเนื้อหลอดเลือดหดตัวสามารถกระตุ้นโดยวิธีต่างๆ เช่น การกระตุ้นกล้ามเนื้อหลอดเลือดโดยวิธีเชิงกล (mechanical stimulation) เช่น การเพิ่มแรงดันทำให้หลอดเลือดหดตัว, การลดแรงดันทำให้หลอดเลือดคลายตัว, การกระตุ้นกล้ามเนื้อหลอดเลือดโดยวิธีทางไฟฟ้า (electrical stimulation) เช่น การใช้ microelectrode แล้วผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าไป และการกระตุ้นโดยใช้ยาหรือสารต่างๆ เช่น การให้ 5-HT, Ach, NE และ การให้สารละลาย high potassium ซึ่งการออกฤทธิ์อาจเกิดผ่าน receptor หรือไม่ผ่าน receptor ก็ได้ (Furchgott R.F., 1955) การวิจัยนี้กระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวโดยวิธีให้ยาหรือสารต่างๆ ลงไปใน chamber ที่แช่กล้ามเนื้อหลอดเลือด ซึ่งปรากฏผลการทดลองดังต่อไปนี้

ผลของอัลคาลอซิสต์หลักจากตาเลื่อทุ่งต่อการกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวด้วย Ach

เมื่อให้ Ach ความเข้มข้นต่างๆ ลักษณะ cumulative dose ต่อกล้ามเนื้อหลอดเลือดหัวใจพบว่า หลอดเลือดหดตัวลักษณะ dose-dependent ตามขนาด Ach ที่ให้ ผลที่ได้สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ผ่านมาคือ Ach ทำให้หลอดเลือดหัวใจสักรหดตัว (อรรถ อิงคานูวัฒน์, 2535; Ito Y., Kitamura K. และ Kuriyama H.

,1979; Nakazawa N. และคณะ ,1982 ;Smith D.J. ,1950.) Ach ทำให้หลอดเลือดหัวใจของมนุษย์หดตัว (Smith D.J. 1950;Toda N. 1983) และ Ach ทำให้หลอดเลือดแดงหัวใจของวัวหดตัว (Ederstorm H.E. และ Oppelt W.W., 1958) เป็นต้น Ach ออกฤทธิ์โดยจับกับ cholinergic receptor ซึ่งเป็นผลโดยตรง (direct effect) และ atropine สามารถยับยั้งผลของ Ach ได้ (อรชร อิงคานุวัฒน์, 2535 ; Bolton T.B. ,1979; Furchgott R.F. , 1955)หรือ Ach อาจออกฤทธิ์โดยอ้อม(indirect effect)กระตุ้นการหลั่งของ NE และ Epi. ที่ post-synaptic (Furchgott R.F.,1955) ปัจจุบันจำแนก receptor สำหรับ Ach ได้ 2 ประเภทคือ muscarinic และ nicotinic receptor ซึ่งบทบาทการหดตัวของหลอดเลือดเกิดผ่าน muscarinic receptor มีรายงานการค้นพบ subtype ของ muscarinic receptor ประกอบด้วย 5 subtype โดยพบกระจายอยู่บริเวณต่างๆ เช่น M_1 -subtype พบบริเวณระบบประสาท , M_2 -subtype พบที่หัวใจ,สมองส่วนหลัง, M_3 -subtype พบที่กล้ามเนื้อเรียบและเนื้อเยื่อต่อมต่างๆ , M_4 -และ M_5 -subtype พบที่สมองหนูขาว กลไกการออกฤทธิ์ของ Ach ต่อ muscarinic receptor ซึ่ง couple กับ G-protein แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ M_1 -, M_3 -และ M_5 -subtype จะ couple กับ G_q protein และ phospholipase C (PLC) และ M_2 - และ M_4 -subtype จะ couple กับ G_i protien และ adenylyl cyclase ซึ่งมี second messenger แตกต่างกันไปคือ M_1 -, M_3 - และ M_5 -subtype ทำให้ระดับ cAMP และ IP_3 สูงขึ้น แต่ M_2 - และ M_4 -subtype ทำให้ระดับ c-AMP ลดลง และ IP_3 อาจคงที่หรือเพิ่มขึ้นเล็กน้อยขึ้นกับความเข้มข้นของ agonist ที่ให้ (Richards M.H.,1991) กลไกการออกฤทธิ์ระดับโมเลกุลของ Ach คือ Ach จับกับ muscarinic receptor ได้เป็น agonist-receptor complex แล้วมีผลต่อ effector คือ calcium channel เกิดการตอบสนอง 2 ประการคือ

1. การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการนำแคลเซียมไอออน เข้าเซลล์มากขึ้น

2. การเพิ่มขึ้นของปริมาณ c-GMP(Richelson E. และ Fakahany E.E.,1981) ดังนั้นผลการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดที่เกิดจาก Ach อาจมีผลมาจากการจับกันระหว่าง Ach กับ muscarinic receptor ซึ่งคาดว่าจะเป็น

M₂-subtype ที่พบกระจายอยู่ทั่วไปบนกล้ามเนื้อเรียบ และส่งผลให้ระดับ IP₃ ในเซลล์สูงขึ้นโดยเกิดผ่าน muscarinic receptor ซึ่ง couple กับ G_i-protein และ PLC นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการเปิดของ Ca²⁺-channel ทำให้แคลเซียมไอออนผ่านเข้าเซลล์มากขึ้น ผลโดยสรุปทำให้ปริมาณแคลเซียมในเซลล์สูงขึ้น เมื่อให้อัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งพบว่าหลอดเลือดมีการตอบสนองต่อ Ach ลดลง โดยมีลักษณะเป็น non-competitive antagonist ต่อ Ach แสดงว่าอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งไม่ได้ออกฤทธิ์แข่งขันกับ Ach ในการจับกับ muscarinic receptor ที่กล้ามเนื้อหลอดเลือดหัวใจ

ผลของอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งต่อการกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวด้วย NE

เมื่อให้ NE ความเข้มข้นต่างๆ ลักษณะ cumulative dose ต่อกลิ้ามเนื้อหลอดเลือดไตปรากฏว่าหลอดเลือดหดตัวลักษณะ dose-dependent ซึ่งเหมือนกับผลการทดลองที่มีผู้ศึกษามาแล้ว เช่น ผลของ NE ที่หลอดเลือดแดงไตของสุกรหดตัว (อรชรร อิงคานูวัฒน์, 2535 ; Ferguson D.R., Johnson B.I. และ Price N., 1985) แต่ผลของ NE ต่อหลอดเลือดแดงหัวใจของสุกรทำให้หลอดเลือดคลายตัว โดยคาดว่าเกิดผ่าน β -receptor (อรชรร อิงคานูวัฒน์, 2535; Ito Y., Kitamura K. และ Kuriyama H., 1979) ดังนั้นตำแหน่งของหลอดเลือดจึงมีผลต่อการออกฤทธิ์ของ NE เนื่องจากหลอดเลือดที่บริเวณต่างกันจะมีชนิดและปริมาณ receptor แตกต่างกันไป มีหลักฐานแสดงว่า adrenergic receptor ประกอบด้วย 2 ชนิดโดยใช้ agonist และ antagonist ต่างๆ กัน คือ α -receptor ซึ่งประกอบด้วย 2 subtype คือ α_1 - และ α_2 - subtype และ β - receptor ซึ่งประกอบด้วย 2 subtype คือ β_1 - และ β_2 - subtype ตำแหน่งที่พบ receptor จะแตกต่างกันคือ pre-synaptic มี α_2 - และ β_2 - subtype และ post-synaptic มี α_1 - และ β_1 - subtype (Arient E.J. และ Simonis A.M., 1983) สารสื่อประสาท NE สามารถจับกับ α_1 - และ β_1 - receptor ได้ดีกว่า α_2 - และ β_2 - subtype ผลการตอบสนองของ agonist ต่อ adrenergic receptor ที่ระบบไหลเวียนโลหิต สรุปได้ดังนี้ β_1 - subtype ที่หัวใจทำให้หัวใจบีบตัวเร็วและแรงขึ้น , β_2 - subtype พบที่หลอดเลือดแดงและหลอดเลือดดำทำให้

หลอดเลือดคลายตัว และ α_1 - α_2 -subtype พบที่หลอดเลือดทำให้หลอดเลือดหดตัว ผลการทดลองที่ได้เกิดจาก NE จับกับ adrenergic receptor โดยไม่มีผลต่อความต่างศักย์ที่เยื่อหุ้มเซลล์แล้วทำให้หลอดเลือดหดตัว (Hudgins P. M. และ Weiss G. B. , 1967) แสดงว่า NE จับกับ α -receptor มากกว่า β_2 -receptor หรือมีจำนวน β_2 -receptor น้อยกว่า α -receptor กลไกการออกฤทธิ์ของ agonist ต่อ α -receptor มีกลไกระดับโมเลกุลคือ NE จับกับ α -receptor ที่ couple กับ G-protein และ PLC ตามลำดับ ส่งผลให้ระดับ IP_3 เพิ่มขึ้นและทำให้ระดับแคลเซียมไอออนในเซลล์เพิ่มขึ้น (Ruffolo R. R. และคณะ , 1991) ดังนั้นจึงสันนิษฐานว่า NE ทำให้หลอดเลือดหดตัวโดยจับกับ α -receptor มากกว่า β -receptor ซึ่งมีหลักฐานสนับสนุนคือ prazosin มีฤทธิ์เป็น selective α_1 -antagonist สามารถยับยั้งผลการหดตัวของหลอดเลือดต่อการกระตุ้นด้วย NE แต่ผลของ yohimbine ซึ่งเป็น selective α_2 -antagonist ไม่สามารถยับยั้งผลการหดตัวของหลอดเลือดที่เกิดจาก NE และ propranolol ซึ่งเป็น non-selective β -blocker ยับยั้งการหดตัวได้เล็กน้อย หรือไม่มีผลยับยั้งการหดตัวที่เกิดจาก NE (อรรถ อิงคานุวัฒน์ , 2535) หรือเมื่อให้ propranolol มีผลทำให้หลอดเลือดหดตัวจากผลของ NE เพิ่มขึ้น (Ferguson D. R. , Johnson B. I. และ Price N. , 1985) จึงสรุปว่า NE มีผลกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวโดยจับกับ α_1 -receptor เมื่อให้อัลคาลอยด์หลักจากตาเล็ท่งแล้วกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวด้วย NE ปรากฏว่าการหดตัวของหลอดเลือดลดลงโดยมีลักษณะ non-competitive antagonist กับ NE ต่อ α -receptor

ผลของอัลคาลอยด์หลักจากตาเล็ท่งต่อการกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวโดย 5-HT

เมื่อให้ 5-HT ลักษณะ cumulative dose ต่อหลอดเลือดหัวใจและไตของสุกรพบว่าหลอดเลือดหดตัวแบบ dose-dependent ซึ่งเหมือนกับผลการทดลองที่ทำมาแล้วเช่น ผลการหดตัวที่หลอดเลือดแดงไตของสุกรที่เกิดจากการให้ 5-HT (Ferguson D.R., Johnson B.I. และ Price N., 1985) ผลการหดตัวที่

หลอดเลือดแดงหัวใจของคนต่อกรกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวโดย 5-HT (Conner H.E., Feniuk W. และ Hamphrey P.A., 1989; Conti A. และคณะ, 1990) ผลของ 5-HT ต่อหลอดเลือดแดงใหญ่(aorta) ที่ขาของสุนัขหดตัว (Haddy F.J., Gordon P. และ Emanuel D.A., 1989) 5-HT แสดงฤทธิ์โดยจับกับ 5-HT receptor ซึ่งจำแนกได้ 3 ชนิดใหญ่ๆ คือ S_1 -, S_2 - และ S_3 -receptor ซึ่งมีบทบาทหน้าที่และการกระจายตัวของ receptor ในเนื้อเยื่อที่แตกต่างกันไป เช่น กล้ามเนื้อหลอดเลือดดำบริเวณขาของสุนัขพบ S_1 -receptor มีบทบาททำให้หลอดเลือดหดตัว, S_2 -receptor พบที่หลอดเลือดแดงของแมวทำให้หลอดเลือดแดงหดตัว แต่ S_2 -receptor พบที่หลอดเลือดดำบริเวณขาแมว ทำให้หลอดเลือดดำคลายตัว (Gothert M. และ Schlicker E. , 1987) จากการศึกษาชนิดของ 5-HT receptor ที่กล้ามเนื้อหลอดเลือดโดยการใช้ agonist และ antagonist ต่างๆ พบว่าหลอดเลือดประกอบด้วย S_1 - และ S_2 -receptor (Peroutka S.J., 1984) บทบาทของ 5-HT ต่อหลอดเลือดมีผลทำให้หลอดเลือดเกิดการหดตัวหรือคลายตัวก็ได้ขึ้นกับชนิดของ receptor คือ S_1 -receptor ทำให้หลอดเลือดคลายตัว, S_2 -receptor ทำให้หลอดเลือดหดตัว (Vanhoutte P.M., 1987) นอกจากนี้ผลที่แตกต่างกันอาจเกิดมาจากขนาดของหลอดเลือด (Haddy F.J., Gordon P. และ Emanuel D.A. , 1959) , ชนิดของสัตว์ทดลอง (Gothert M. และ Schlicker E., 1987) จากผลการทดลองผลของ 5-HT ต่อหลอดเลือดไตและหัวใจของสุกรทำให้หลอดเลือดทั้ง 2 แห่งหดตัวโดยกลไกต่างๆดังนี้

1. ทำให้หลอดเลือดหดตัว โดยการกระตุ้น S_2 -receptor
2. ทำให้ผลของสารที่มีฤทธิ์ต่อการหดตัวของหลอดเลือด (vasoconstrictor) ที่พบภายในเซลล์มีผลทำให้หลอดเลือดหดตัวเพิ่มขึ้น
3. ทำให้เกิดการหลั่งของ NE จาก adrenergic nerve
4. ทำให้เกิดการหลั่งของ EDCF ที่มีผลให้หลอดเลือดหดตัวได้

(Vanhoutte P.M. และ Luscher T.F., 1986)

ดังนั้นจึงอาจอ้างได้ว่า 5-HT ทำให้หลอดเลือดหดตัวโดยจับกับ S_2 -receptor ซึ่งเป็นผลโดยตรงและมีหลักฐานสนับสนุนคือ ketaserine ซึ่งเป็น S_2 -antagonist สามารถยับยั้งผลการหดตัวของหลอดเลือดที่เกิดจาก 5-HT (อรรถ อิงคานุวัฒน์, 2535 ; Medgett I.C., 1987) โดยมีกลไกระดับโมเลกุล

ที่เกิดจาก 5-HT จับกับ S_2 -receptor แล้วส่งผลให้ระดับ IP_3 เพิ่มขึ้น โดยเกิดผ่านการกระตุ้น PLC ซึ่งทำให้ระดับแคลเซียมภายในเซลล์เพิ่มขึ้น (Zifa E. และ Follion G., 1992) เมื่อให้อัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อยทุ่งต่อการกระตุ้น กล้ามเนื้อหลอดเลือดให้หดตัวด้วย 5-HT พบว่าหลอดเลือดหดตัวลดลงโดยมีลักษณะ เป็น non - competitive antagonist กับ 5-HT ต่อ S_2 -receptor

ผลของอัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อยทุ่งต่อการหดตัวของหลอดเลือดหัวใจที่กระตุ้นด้วย แคลเซียมอิสระ ในสภาวะ depolarization ด้วยสารละลาย high K^+

กล้ามเนื้อหลอดเลือดหัวใจในสภาวะ depolarization ด้วยสารละลาย ที่มีความเข้มข้นของโพแทสเซียมอิสระสูงแต่ไม่มีแคลเซียมอิสระ ($high K^+ - Ca^{2+}$ free solution) ทำให้กล้ามเนื้อเกิด AP เพราะสารละลายที่มีความเข้มข้นของ โพแทสเซียมอิสระสูงทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของ K^+ จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ ส่งผลต่อความต่างศักย์ของเซลล์มีค่าลดลง ทำให้ VOC's เปิด และทำให้ค่า P_{Ca} เพิ่มขึ้นส่งผลต่อความสามารถในการนำแคลเซียมจากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์มากขึ้น (Bolton T.B., 1979; Gouw M.A., Wilffert B. และ Van P.A., 1990) แต่ไม่เกิดการหดตัวเพราะไม่มีแคลเซียมอิสระ เมื่อให้แคลเซียมจากภายนอกเซลล์ จะส่งผลให้แคลเซียมอิสระเคลื่อนที่ผ่าน VOC's เข้าไปในเซลล์ ทำให้กล้ามเนื้อ หลอดเลือดหดตัว (Hof R. P. และ Vuoreles H.J., 1983) หรือส่งผลต่อ การปลดปล่อยสารสื่อประสาท เช่น NE (Hof R.P. และ Vuoreles H. J., 1983 ; Ito Y., Kitamura K. และ Kariyama H., 1979) ผลที่เกิดขึ้นส่งผล ให้ระดับแคลเซียมในเซลล์สูงขึ้น ทำให้หลอดเลือดหดตัว (Hudgins P.M. และ Weiss G.B., 1967) เมื่อให้ Ca^{2+} antagonist เช่น verapamil มีผลยับยั้ง การเคลื่อนที่ของแคลเซียมอิสระจากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์โดยผ่านทาง VOC's ในสภาวะ depolarization ด้วยสารละลาย $high K^+ - Ca^{2+}$ -free โดยมีผล เป็น competitive antagonist ของแคลเซียมอิสระต่อ VOC's (Hof R. P. และ Vuorela H.J., 1983) ผลของอัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อยทุ่งในสภาวะ depolarization ด้วย $high K^+ - Ca^{2+}$ free depolarizing ต่อกล้ามเนื้อ หลอดเลือดหัวใจมีผลยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือด ที่กระตุ้นด้วย $CaCl_2$ แบบ

non-competitive antagonist กับแคลเซียมไอออนต่อ VOC's ซึ่งแตกต่างจาก verapamil ที่มีผลเป็น competitive antagonist

ผลของอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งต่อการกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวด้วยแบเรียม

แบเรียมไอออนมีบทบาทต่อการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดโดยการเกิดภาวะ depolarization แล้วส่งผลให้ VOC's เปิด ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคือเกิดการเคลื่อนที่ของแคลเซียมไอออนจากภายนอกเข้าสู่เซลล์และกระตุ้นให้ปริมาณแคลเซียมภายในเซลล์สูงขึ้นโดยหลังจากแหล่งเก็บสะสมแคลเซียมภายในเซลล์ ; เกิดการเคลื่อนที่ของแบเรียมไอออนจากภายนอกเข้าสู่เซลล์ทาง VOC's ส่งผลให้แหล่งเก็บสะสมแคลเซียมภายในเซลล์หลังแคลเซียมไอออน หรือเกิดการเคลื่อนที่ของแบเรียมไอออนจากภายนอกเข้าสู่เซลล์ และกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวโดยไม่เกี่ยวข้องกับแหล่งเก็บสะสมแคลเซียมในเซลล์เพราะแบเรียมไอออนทำให้หลอดเลือดกระตุกหดตัวโดยปราศจากแคลเซียมจากภายนอก และแหล่งเก็บแคลเซียมภายในเซลล์ซึ่งถูกกำจัดโดย caffeine หรือ NE (Karaki H., Satake N. และ Shibata S., 1986) จากการทดลองกระตุ้นกล้ามเนื้อหลอดเลือดหัวใจและไตของสุกรให้หดตัวด้วยแบเรียมไอออนในสารละลาย Ca^{2+} -free Krebs Henseleit ดังนั้นการหดตัวของหลอดเลือดในการทดลองนี้เกิดจาก แบเรียมไอออนเคลื่อนที่เข้าเซลล์ทาง VOC's และมีผลต่อการล้างแคลเซียมจากแหล่งเก็บสะสมแคลเซียมในเซลล์หรือทำให้หลอดเลือดหดตัวจากแบเรียมไอออนเอง อัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งมีผลยับยั้งการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดหัวใจและไต ที่เกิดจากแบเรียมไอออนลักษณะ non-competitive antagonist กับแบเรียมไอออนต่อการเคลื่อนที่ของแบเรียมไอออนผ่าน VOC's

ผลของอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งต่อการกระตุ้นหลอดเลือดให้หดตัวด้วย TEA

TEA ทำให้กล้ามเนื้อหลอดเลือดหดตัวโดยเกิด AP ซึ่ง TEA ยับยั้งการเคลื่อนที่ของโพแทสเซียมไอออนต่อ voltage-dependent K^+ channel โดยลด outward K^+ current ทำให้เกิดผลคือการยับยั้ง repolarization phase

ของ AP หรือการยับยั้งภาวะ hyperpolarization ที่เกิดจากการเคลื่อนที่ของโปแตสเซียมไอออน (Bolton T.B., 1979) การกระตุ้นหลอดเลือดในสารละลายที่มี TEA ด้วยวิธีทางไฟฟ้า (electrical stimulation) ทำให้หลอดเลือดหดตัว โดยมี amplitude สูงขึ้นและระยะเวลาการเกิด AP นานขึ้น (Fatt P. และ Katz B., 1953) บทบาทของแคลเซียมไอออนต่อการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดที่กระตุ้นด้วย TEA ทำให้แคลเซียมไอออนจากภายนอกเคลื่อนที่เข้าเซลล์เพิ่มขึ้นโดยเยื่อหุ้มเซลล์จะมี permeability ต่อแคลเซียมไอออนเพิ่มขึ้น ซึ่งมีหลักฐานสนับสนุนคือ TEA ไม่สามารถทำให้หลอดเลือดหดตัวในสารละลายที่ปราศจากแคลเซียมไอออน และ TEA ไม่มีผลต่อการหลั่งของแคลเซียมไอออน จากแหล่งเก็บสะสมแคลเซียมภายในเซลล์เหมือนกับผลของ caffeine (Naylor W.G. และ Emery P.F., 1972) และสารที่มีคุณสมบัติยับยั้งการเคลื่อนที่ของแคลเซียมไอออนจากภายนอกเซลล์เข้าสู่เซลล์เช่น SKF 525A สามารถยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดที่เกิดจาก TEA (Kalsner S., 1972) ดังนั้นผลการหดตัวของหลอดเลือดจาก TEA โดยกลไกเพิ่ม influx Ca^{2+} ทำให้ปริมาณแคลเซียมไอออนในเซลล์สูงขึ้น อัลคาลอยด์หลักจากตาเสือท่งยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดแบบ non-competitive antagonist กับ TEA ต่อการผ่านเข้าเซลล์ของแคลเซียมไอออน

ผลของ TEA, Glibenclamide ต่อการต้านฤทธิ์การคลายตัวกล้ามเนื้อหลอดเลือดที่เกิดจากอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือท่ง

อัลคาลอยด์หลักจากตาเสือท่งมีสูตรโครงสร้างคล้าย rohitukine ประกอบด้วย benzopyran ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นสารในกลุ่ม K^+ channel opener ชนิดหนึ่ง (Edwards G. และ Weston A.H., 1990) สามารถออกฤทธิ์คลายกล้ามเนื้อลำไส้เล็กกระต่าย หนูตะเภาและกระเพาะอาหารหนูถีบจักร (สมชายแสงอำนาจเดช, 2534) ลดการหดตัวของหลอดเลือด aorta ที่แยกจากหนูขาว (จันทนา เลอมานนท์, 2534) และลดการหดตัวของหลอดลมที่แยกจากหนูขาวและหนูตะเภา (ณรงค์ จันท์เลข, 2536) กลไกการออกฤทธิ์ของ K^+ channel opener เกิดผ่านการกระตุ้นให้ K^+ channel เปิด ทำให้โปแตสเซียมไอออนเคลื่อนที่ออกนอกเซลล์ เพราะความเข้มข้นของโปแตสเซียมไอออนภายในสูงกว่าภายนอกเซลล์ ส่งผลให้ศักย์

ไฟฟ้าที่เชื่อมหุ้มเซลล์มีค่าเป็นลบมากขึ้นเกิดภาวะ hyperpolarization จากการสูญเสียประจุบวกโปแตสเซียมออกนอกเซลล์ กลไกการเปิดของ VOC's ให้ Ca^{2+} เคลื่อนที่เข้าเซลล์ขณะ depolarization แต่ในภาวะ hyperpolarization VOC's จะเปิดลดลงและอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของ Ca^{2+} ผ่าน ROC's ผลที่เกิดขึ้นทั้งหมดทำให้ปริมาณแคลเซียมในเซลล์ลดลง กล้ามเนื้อหลอดเลือดจึงเกิดการคลายตัว การศึกษาคณะสมบัติของสารกลุ่ม K^+ channel opener ปัจจุบันทำโดยการใช้ selective K^+ channel inhibitor เช่น glibenclamide มีผลยับยั้งที่ ATP-sensitive K^+ channel พบที่กล้ามเนื้อหัวใจ ventricle และกล้ามเนื้อลายมีบทบาทป้องกันโรคหัวใจขาดเลือด, β -cell ทำให้เกิด resting potential (Cook N.S., 1988 ;Kukovetz W.R.,Holzmann S. และ Poch G., 1992) หรือ apamin เป็น specific Ca^{2+} activated K^+ channel inhibitor มีบทบาทต่อการเกิด hyperpolarization พบที่กล้ามเนื้อลาย, เซลล์ตับ และลำไส้ เป็นต้น (Blatz A.L.และ Magleby K.L., 1986 ; Cook N. S., 1988) นอกจากนี้ยังพบสาร non-selective K^+ inhibitor เช่น TEA, Ba^{2+} และ 4-aminopyridine เป็นต้น potassium channel inhibitor มีหลายชนิด และยับยั้ง K^+ channel ที่แตกต่างกันเพราะปัจจุบันนี้พบ K^+ channel 13 ชนิด (Edwards G. และ Weston A. H. , 1990) TEA มีผลยับยั้ง K^+ channel ดังต่อไปนี้ voltage-sensitive channel พบที่กล้ามเนื้อลาย, หัวใจ และกล้ามเนื้อเรียบ, Ca^{2+} -activated channel พบที่ neurons, เซลล์ pituitary, ต่อมไทรอยด์, กล้ามเนื้อเรียบและกล้ามเนื้อลาย, Na^+ -activated K^+ channel พบที่กล้ามเนื้อที่ ventricle และ trigeminal ganglion neurons ; มีผลยับยั้งได้เล็กน้อยที่ receptor coupled channel และ 5-HT (via cAMP) -inactivated K^+ channel โดยมีผลทำให้เกิดภาวะ repolarization (Cook N.S., 1988; Kameyama M. และคณะ, 1984 ; Pfaffinger P.J.และคณะ, 1985 ; Sakmann B., Noma A. และ Trautwein W. , 1983 ; Siegelbaum S.A. , Carmardo J.S. และ Kandel E.R., 1982) จากการทดลองอัลคาลอยด์หลักตาเล็องงยับยั้งฤทธิ์การหดตัวของหลอดเลือดที่เกิดจาก Ach, NE และ 5-HT โดยที่ TEA สามารถต้านฤทธิ์การคลายตัวของหลอดเลือดจากอัลคาลอยด์หลักจากตาเล็องง

เปรียบเทียบกับผลที่ให้ verapamil คลายหลอดเลือดพบว่า TEA ไม่สามารถยับยั้งผลการคลายตัวของหลอดเลือดของ verapamil แสดงว่ากลไกการออกฤทธิ์ของอัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อท่งแตกต่างจาก Ca^{2+} antagonist ซึ่งมีผลยับยั้งการเคลื่อนที่ของแคลเซียมจากภายนอกเข้าสู่เซลล์ทาง VOC's หรือยับยั้งผลของแคลเซียมอินออนโดยการจับกับ Ca^{2+} binding protein ใน cytosol (Janis R.A. และ Scriabine A., 1983) TEA เป็นสารในกลุ่ม non-selective K^+ inhibitor สามารถยับยั้งผลการคลายตัวของหลอดเลือดที่เกิดจาก K^+ channel opener ได้ (Eltze M., 1989) ดังนั้นอัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อท่งอาจมีคุณสมบัติเป็น K^+ channel opener โดยไม่ได้ออกฤทธิ์ยับยั้งการเคลื่อนที่ของแคลเซียมผ่าน VOC's โดยตรงเหมือน verapamil ซึ่งผลจากการยับยั้ง Ca^{2+} influx ที่เกิดจากอัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อท่งเกิดผ่านภาวะ hyperpolarization ซึ่งมีผลทำให้ VOC's เปิดลดลงทำให้แคลเซียมอินออนเข้าเซลล์ลดลงส่งผลให้กล้ามเนื้อหลอดเลือดคลายตัว แต่เมื่อให้ glibenclamide ซึ่งเป็น specific K^+ inhibitor ต่อ ATP-sensitive K^+ channel สามารถยับยั้งผลการคลายตัวของหลอดเลือดที่เกิดจาก K^+ channel opener เช่น cromakalim, pinacidil, nicorandil และ RP 49356 (Eltze M., 1989 ; Holzmann S. และคณะ , 1992 ; Kreye V. A. และคณะ , 1992) ในการทดลองนี้ glibenclamide ไม่สามารถยับยั้งผลการคลายตัวของหลอดเลือดที่เกิดจากอัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อท่ง แสดงว่าอัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อท่งไม่สามารถเปิด ATP-sensitive K^+ channel ซึ่งมีบทบาทช่วยป้องกันโรคหัวใจขาดเลือด ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าอัลคาลอยด์หลักจากตาเลื้อท่งยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดหัวใจโดยเกิดผ่านการเปิดของ K^+ channel ที่ไม่ใช่ ATP-sensitive K^+ channel แล้วมีผลต่อ Ca^{2+} influx ทำให้แคลเซียมจากภายนอกเคลื่อนที่เข้าเซลล์ลดลง

สรุปผลการทดลอง

ผลของอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่ง ต่อการหดตัวของหลอดเลือดหัวใจและไตของสุกร สรุปได้ว่าอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งลดการหดตัวของหลอดเลือดหัวใจที่กระตุ้นด้วย Ach, 5-HT, CaCl_2 , BaCl_2 และ TEA และลดการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดไตที่กระตุ้นด้วย NE, 5-HT, BaCl_2 และ TEA ตำแหน่งการออกฤทธิ์ของอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งที่มีผลต่อการเคลื่อนที่ของแคลเซียมออกจากภายนอกเซลล์ผ่านเยื่อหุ้มเซลล์โดยมีกลไกที่แตกต่างจาก Ca^{2+} antagonist เพราะ non-selective K^+ channel inhibitor คือ TEA สามารถยับยั้งผลการคลายตัวของหลอดเลือดที่เกิดจากอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่ง แต่ TEA ไม่สามารถต้านฤทธิ์การคลายตัวที่เกิดจาก verapamil แต่เมื่อให้ ATP-sensitive K^+ inhibitor คือ glibenclamide พบว่า glibenclamide ไม่สามารถยับยั้งผลการคลายตัวของหลอดเลือดที่เกิดจาก อัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่ง และ verapamil ผลที่ได้จากการใช้ K^+ channel inhibitor ทั้ง 2 ชนิดสรุปว่าอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งอาจมีผลเปิด K^+ channel เช่น Na^+ activated, voltage-sensitive และ Ca^{2+} -activated K^+ channel เป็นต้น แต่ไม่มีผลต่อ ATP-sensitive K^+ channel จากการเปิดของ K^+ channel ที่เยื่อหุ้มเซลล์จะเกิด hyperpolarization ทำให้ VOC's เปิดลดลงและอาจมีผลต่อการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} ผ่าน ROC's ซึ่งทำให้ปริมาณแคลเซียมเข้าเซลล์ลดลงส่งผลให้หลอดเลือดคลายตัวแต่สารที่มีโครงสร้างเป็น benzopyran nucleus ที่ใช้รักษาโรคหัวใจขาดเลือดต้องมีผลทำให้ ATP-sensitive K^+ channel เปิด เพราะ K^+ channel ชนิดนี้มีบทบาทป้องกันโรคหัวใจขาดเลือด ซึ่งพบใน Ro 319630, cromakalim ที่มีสูตรโครงสร้างเป็น benzopyran nucleus ดังนั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของ อัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งให้มีผลต่อ ATP-sensitive K^+ channel และศึกษากลไกการออกฤทธิ์ของอัลคาลอยด์หลักจากตาเสือทุ่งกับ K^+ efflux เพิ่มเติมเช่นการใช้ ^{86}Rb efflux หรือการใช้เทคนิค voltage clamp วัด K^+ current เป็นต้น การสกัดอัลคาลอยด์จากต้นตาเสือทุ่งสามารถแยกสกัดได้ผลผลิตปริมาณสูง และการศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาที่มีผลลดการหดตัวของหลอดเลือดหัวใจและไตของสุกรโดยใช้สารมาตรฐานกระตุ้น

การหดตัวชนิดต่างๆ ดังนั้นการนำสมุนไพรรตาสื่อทุ่งมาใช้รักษาโรคหัวใจขาดเลือด เป็นการพัฒนาศักยภาพสมุนไพรรตาสื่อทุ่งเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ แต่ควรมี การศึกษาขนาด, ปริมาณที่เหมาะสมต่อการรักษาโรคและพิษวิทยาของอัลคาลอยด์หลัก จากตาสื่อทุ่งเพิ่มเติมต่อไป